

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell rätt löpte ut den 5 oktober 2005.

(¹) EGT L 269, s. 15.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen) den 4 december 2007 – Uwe Rüffler mot Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Mål C-544/07)

(2008/C 37/27)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Uwe Rüffler

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Tolkningsfråga

Skall artikel 12.1 EG samt artikel 39.1 och 39.2 EG, tolkas på så sätt att de utgör hinder för den nationella bestämmelsen i artikel 27b i lag av den 26 juli 1991 om inkomstskatt (ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych) [utelänmas] enligt vilken rätten att från inkomstskatt avräkna de avgifter som erlagts till obligatoriska sjukförsäkringar begränsas till avgifter som betalas i enlighet med nationell lagstiftning, för det fall en person med hemvist i Polen betalar avgifter till en obligatorisk sjukförsäkring i en annan medlemsstat, med medel som inkomstbeskattas i Polen?

Överklagande ingett den 8 december 2007 av Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 17 september 2007 i mål T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-550/07 P)

(2008/C 37/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd (ombud: advokaterna C. Swaak, M. Mollica och M. van der Woude)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) – European Chapter, International Bar Association

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelat den 17 september 2007 i mål T-253/03, för så vitt förstainstansrätten ogillade begäran om advokatsekretess på utväxlingen av meddelanden med Akzo Nobels bolagsjurist,
- ogiltigförklara kommissionens avslagsbeslut av den 8 maj 2003, för så vitt kommissionen vägrade att återsända e-postmeddelanden som utväxlats med Akzo Nobels bolagsjurist (del av handlingarna i serie B)
- förplikta svaranden i förevarande mål om överklagande att ersätta rättegångskostnaderna avseende förfarandet i domstolen och i förstainstansrätten för så vitt de avser grunden som anförs i förevarande överklagande.

Grunder och huvudargument

Klagandena har anfört att förstainstansrätten åsidosatt gemenskapsrätten när den vägrade att efterkomma denna begäran. Klaganden har närmare gjort gällande att förstainstansrätten, genom att endast företa en delvis och bokstavig tolkning av ett fåtal stycken i domen *AM & S mot kommissionen* (¹),

1. gjorde en felaktig tolkning av principen om advokatsekretess såsom denna anges i domen *AM & S*, och således åsidosatte likabehandlingsprincipen (del B),

2. i andra hand, åsidosatte grundläggande principer om skydd för rätten till försvar och rättsäkerhet (del C) när den vägrade att på nytt tolka principen om advokatsekretess mot bakgrund av väsentliga förändringar på rättsområdet, och
3. i tredje hand, åsidosatte artikel 5 EG (kompetensfördelningsprincipen) och principen om nationell processuell autonomi (del D).

(¹) Dom av den 18 maj 1982 i mål 155/79, AM & S mot kommissionen (REG 1982, s. 1575, svensk specialutgåva, volym 6, s. 405).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 11 december 2007 – Commune de Sausheim mot Pierre Azelvandre

(Mål C-552/07)

(2008/C 37/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commune de Sausheim

Motpart: Pierre Azelvandre

Tolkningsfrågor

- 1) Skall "platsen för utsättningen [av genetiskt modifierade organismer]", vilket är en uppgift som enligt artikel 19 i rådets direktiv 90/220/EEG (¹) av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön inte får hemlighållas, förstås som den i fastighetsregistret inskrivna jordlotten, eller som ett större geografiskt område motsvarande den kommun inom vars område utsättningen sker eller ett ännu större område (kanton, departement)?
- 2) För det fall platsen skall förstås som den i fastighetsregistret inskrivna jordlotten, kan ett undantag till skydd för allmän ordning eller andra i lag skyddade intressen åberopas för att förhindra ett utlämnande av utdrag ur fastighetsregistret med uppgift om platsen för utsättningen med stöd av artikel 95 i fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, nu Europeiska gemenskapen, med stöd av direktiv 2003/4/EG (²) av den 28 januari 2003 om allmän-

hetens tillgång till miljöinformation eller med stöd av en allmän gemenskapsrättslig princip?

(¹) EGT L 117, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 212.
 (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, s. 26).

Talan väckt den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-556/07)

(2008/C 37/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin och M. van Heezik)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 31.1 och 31.2 i förordning nr 2847/1993 (¹) och artiklarna 23.1 och 23.2, 24 samt 25.1 och 25.2 i förordning nr 2371/2002 (²) genom att underlåta att kontrollera, inspektera och övervaka fisket, särskilt mot bakgrund av förbudet mot drivgarn vid fångst av vissa arter, och genom att inte tillse att lämpliga åtgärder vidtas mot de som är ansvariga för överträdelser av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna angående användning av drivgarn,
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör genom sin talan gällande att svaranden tillämpar de gemenskapsrättsliga bestämmelserna angående fiske på ett felaktigt sätt. Denna felaktiga tillämpning beror för det första på att de franska myndigheterna inte anser att fiskeredskapet "thonaille" är ett drivgarn trots att detta redskap, på grund av sina tekniska särdrag, verkligen är ett sådant nät som är förbjudet enligt de gemenskapsrättsliga bestämmelserna. Det faktum att en "thonaille" kan stabiliseras med hjälp av ett flytande ankare är härvid irrelevant, eftersom denna stabilisering inte innebär att en "thonaille" inte kan driva med havsströmmar eller vind utan endast att den hålls uppe genom flöten och tyngder för att optimera effektiviteten och undvika att den lägger sig horisontellt precis under vattenytan.